

2 Sam 11

În anul următor, pe vremea când porneau împărații la război, David a trimis pe loab, cu slujitorii lui și tot Israelul, să pustiască țara lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim.

Într-o după amiază spre seară, David s-a sculat de pe pat; și pe când se plimba pe acoperișul casei împărătești, a zărit de acolo o femeie care se scălda și care era foarte frumoasă la chip.

David a întrebat cine este femeia aceasta, și i-au spus: "Este Bat-Șeba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie, Hetitul."

Și David a trimis niște oameni s-o aducă. Ea a venit la el, și el s-a culcat cu ea. După ce s-a curățit de necurăția ei, ea s-a întors acasă.

Femeia a rămas însărcinată și a trimis vorbă lui David, zicând: "Sunt însărcinată."

Atunci David a trimis următoarea poruncă lui loab: "Trimite-mi pe Urie, Hetitul." Și loab a trimis pe Urie la David.

Urie a venit la David, care l-a întrebat despre starea lui loab, despre starea poporului, și despre mersul războiului.

Apoi David a zis lui Urie: "Pogoară-te acasă, și spală-ți picioarele." Urie a ieșit din casa împărătească, și a fost urmat de un dar din partea împăratului.

Dar Urie s-a culcat la poarta casei împărătești, cu toți slujitorii stăpânului său, și nu s-a pogorât acasă la el.

Au dat de știre lui David despre aceasta, și i-au spus: "Urie nu s-a pogorât la el casă." Și David a zis lui Urie: "Nu vii tu oare din călătorie? Pentru ce nu te-ai pogorât acasă?"

Urie a răspuns lui David: "Chivotul și Israel și Iuda locuiesc în corturi, domnul meu loab și slujitorii domnului meu sunt tăbărâți în câmp, și eu să intru în casă să mănânc și să beau și să mă culc cu nevasta mea! Viu ești tu și viu este sufletul tău că nu voi face lucrul acesta."

David a zis lui Urie: "Mai rămâi și astăzi aici, și mâine îți voi da drumul." Și Urie a rămas la Ierusalim în ziua aceea și a doua zi.

David l-a poftit să mănânce și să bea cu el, și l-a îmbătat; și seara. Urie a ieșit și s-a culcat cu slujitorii stăpânului său, dar nu s-a pogorât acasă.

A doua zi dimineața, David a scris o scrisoare lui loab, și a trimis-o prin Urie.

În scrisoarea aceasta scria: "Puneți pe Urie în locul cel mai greu al luptei, și trageți-vă înapoi de la el, ca să fie lovit și să moară."

Loab, împresurând cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l știa apărat de ostași viteji.

Oamenii din cetate au făcut o ieșire și s-au bătut împotriva lui loab; au căzut mulți din popor, din slujitorii lui David, și a fost ucis și Urie, Hetitul.

Loab a trimis un sol să istorisească lui David tot ce se petrecuse în luptă.

Și a dat solului următoarea poruncă: "Când vei isprăvi de istorisit împăratului toate amănunțele luptei, poate că se va mânia și va zice: 'Pentru ce v-ați apropiat de cetate să luptați împotriva ei? Nu știați că se aruncă săgeți din vârful zidului?'"

Cine a omorât pe Abimelec, fiul lui Ierubeșet? Nu o femeie, care a aruncat peste el din vârful zidului o piatră de moară, și n-a murit el la Tebeț? Pentru ce v-ați apropiat de zid?' Atunci să-i spui: 'A murit și robul tău Urie, Hetitul.'"

Solul a plecat; și, la sosire, a istorisit lui David tot ce-i poruncise loab.

Solul a zis lui David: "Oamenii aceia au fost mai tari decât noi; făcuseră o ieșire împotriva noastră în câmp, și i-am dat înapoi până la intrarea porții,

dar arcașii au tras de pe vârful zidului asupra slujitorilor tăi, și mulți din slujitorii împăratului au fost uciși, și a murit și robul tău Urie, Hetitul."

David a zis solului: "Iată ce să spui lui loab: 'Nu te munci pentru întâmplarea aceasta, căci sabia doboară când pe unul, când pe altul; bate cetatea cu putere, dărâamă-o. Și tu, îmbărbătează-l!'"

Nevasta lui Urie a aflat că bărbatul ei murise, și a plâns pe bărbatul ei.

²⁷După ce au trecut zilele de jale, David a trimis s-o ia, și a primit-o în casa lui. Ea i-a fost nevastă, și i-a născut un fiu. Fapta lui David n-a plăcut Domnului.

2 Sam 12,2-12

¹Bogatul avea foarte multe oi și foarte mulți boi.

²Săracul n-avea nimic decât o mieluşea, pe care o cumpărase; o hrănea, și o creştea la el împreună cu copiii lui; ea mânca din aceeaşi bucată de pâine cu el, bea din acelaşi pahar cu el, dormea la sânul lui, și o privea ca pe fata lui.

³A venit un călător la omul acela bogat. Și bogatul nu s-a îndurat să se atingă de oile sau de boii lui, ca să pregătească un prânz călătorului care venise la el; ci a luat oaia săracului, și a gătit-o pentru omul care venise la el."

⁴David s-a aprins foarte tare de mânie împotriva omului acestuia, și a zis lui Natan: "Viu este Domnul că omul care a făcut lucrul acesta este vrednic de moarte.

⁵Și să dea înapoi patru miei, pentru că a săvârșit fapta aceasta, și n-a avut milă."

⁶Și Natan a zis lui David: "Tu ești omul acesta!" Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel:

⁷Eu te-am uns împărat peste Israel, și te-am scăpat din mâna lui Saul;

⁸te-am făcut stăpân pe casa stăpânului tău, am pus la sânul tău nevestele stăpânului tău, și ți-am dat casa lui Israel și Iuda. Și dacă ar fi fost puțin atâta, aş mai fi adăugat.

⁹Pentru ce dar au disprețuit tu cuvântul Domnului, făcând ce este rău înaintea Lui? Ai lovit cu sabia pe Urie, Hetitul; ai luat de nevastă pe nevasta sa, și pe el l-ai ucis cu sabia fiilor lui Amon.

¹⁰Acum niciodată nu se va depărta sabia din casa ta, pentru că M-ai disprețuit, și pentru că ai luat de nevastă pe nevasta lui Urie, Hetitul.'

¹¹Așa vorbește Domnul. ,Iată, din casa ta voi ridica nenorocirea împotriva ta, și voi lua de sub ochii tăi, pe nevestele tale și le voi da altuia care se va culca cu ele în fața soarelui acestuia.

¹²Căci ai lucrat pe ascuns; Eu însă voi face lucru acesta în fața întregului Israel și în fața soarelui."

Ps. 32,1.2.3-5

¹Ferice de cel cu fărădelegea iertată, și de cel cu păcatul acoperit!

²Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este viclenie!

³Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte.

⁴Căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vlaga cum se usucă pământul de seceta verii.

⁵Atunci Ți-am mărturisit păcatul meu, și nu mi-am ascuns fărădelegea. Am zis: "Îmi voi mărturisi Domnului fărădelegile!" Și Tu ai iertat vina păcatului meu.

Ps. 51.2

Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea, și curăță-mă de păcatul meu!

Ps. 32.7

Tu ești ocrotirea mea, Tu mă scoți din necaz, Tu mă înconjori cu cântări de izbăvire.

Ps. 51,2, 10

Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea, și curăță-mă de păcatul meu!

Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!

Ps. 62,4

Da, ei pun la cale să-l doboare din înălțimea lui: le place minciuna; cu gura binecuvântează, dar cu inima blestemă.

Ps. 17,8

Păzește-mă ca lumina ochiului, ocrotește-mă, la umbra aripilor Tale,

Ps. 36,7

Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale găsesc fiii oamenilor adăpost.

Ps. 57,1

Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, până vor trece nenorocirile.

st8 Haine de sarbatoare

Isaia 3,18-23

¹⁸În ziua aceea, Domnul va scoate verigile care le slujesc ca podoabă la picioare, și sorișorii și lunișoarele,

¹⁹cerceii, brățelele și mahramele;

²⁰legăturile de pe cap, lăntișoarele de la picioare și brăurile, cutiile cu miroasuri și băierile descântate;

²¹inelele și verigile de la nas;

²²hainele de sărbătoare și cămășile cele largi, mantilele și pungile;

²³oglinzile și cămășile subțiri, turbanele și mahramele ușoare.

Isaia 1,11-15

¹¹"Ce-Mi trebuie Mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sunt sătul de arderile de tot ale berbecilor, și de grăsimea vițelilor; nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor.

¹²Când veniți să vă înfățișați înaintea Mea, cine vă cere astfel de lucruri, ca să-Mi spurcați curțile?

¹³Nu mai aduceți daruri de mâncare nefolositoare, căci Mi-e scârbă de tămâie! Nu vreau luni noi, Sabate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea!

¹⁴Urăsc lunile voastre cele noi și praznicele voastre; Mi-au ajuns o povară, nu le mai pot suferi.

¹⁵Când vă întindeți mâinile, Îmi întorc ochii de la voi; și oricât de mult v-ați ruga, n-ascult: căci mâinile vă sunt pline de sânge!"

Isaia 6,1-8

În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul.

Șerafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două zburau.

Strigau unul la altul, și ziceau: "Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!"

Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, și casa s-a umplut de fum.

Atunci am zis: "Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!"

Dar unul din serafimi a zburat spre mine cu un cărbune aprins în mână, pe care-l luase cu cleștele de pe altar.

Mi-a atins gura cu el, și a zis: "Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale, nelegiuirea

ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!"

Am auzit glasul Domnului, întrebând: "Pe cine să trimit, și cine va merge pentru Noi?" Eu am răspuns: "Iată-mă, trimite-mă!"

Isaia 51,6-8

Ridicați ochii spre cer, și priviți în jos pe pământ! Căci cerurile vor pieri ca un fum, pământul se va preface în zdrențe ca o haină, și locuitorii lui vor muri ca niște muște; dar mântuirea Mea va dăinui în veci, și neprihănirea Mea nu va avea sfârșit.

Ascultați-Mă, voi care cunoașteți neprihănirea, popor, care ai în inimă Legea Mea! Nu te teme de ocara oamenilor, și nu tremura de ocările lor.

Căci îi va mânca molia ca pe o haină, și-i va roade viermele cum roade lâna; dar neprihănirea Mea va dăinui în veci, și mântuirea Mea se va întinde din veac în veac."

Isaia 52

Citaste in biblie

Isaia 61

Citaste in biblie

St 9

Un taciune scos din foc

Zaharia 1

În luna a opta, în anul al doilea al lui Darius, Cuvântul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechiasa, fiul lui Ido, astfel:

"Domnul S-a mâniat foarte tare pe părinții voștri.

Spune-le dar: Așa vorbește Domnul oștirilor: Întoarceți-vă la Mine, zice Domnul oștirilor: și Mă voi întoarce și Eu la voi, zice Domnul oștirilor.

Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau proorocii de mai înainte, zicând: Așa vorbește Domnul oștirilor: Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele, de la faptele voastre cele rele! Dar n-au ascultat și n-au luat aminte la Mine, zice Domnul."

"Unde sunt acum părinții voștri? Și puteau proorocii să trăiască veșnic?

Totuși cuvintele Mele și poruncile pe care le dădusem slujitorilor Mei proorocii, ca să le vestească, n-au atins ele pe părinții voștri? Și atunci ei s-au întors, și au zis: "Domnul oștirilor ne-a făcut cum hotărâse să ne facă, după căile și faptele noastre!"

În a douăzeci și patra zi a lunii a unsprezecea, care este luna Șebat, în anul al doilea al lui Darius, Cuvântul Domnului a vorbit proorocului Zaharia, fiul lui Berechiasa, fiul lui Ido, astfel:

M-am uitat noaptea, și iată că un om era călare pe un cal roșu, și stătea între mirți într-un umbrar; în urma lui erau niște cai roșii, murgi și albi.

Am întrebat: "Ce înseamnă cai aceștia, domnul meu?" Și îngerul care vorbea cu mine mi-a zis: "Îți voi

arăta ce înseamnă cail aceștia!"

¹⁰ Omul care stătea între mirți a luat cuvântul și a zis: "Aceștia sunt aceia pe care i-a trimis Domnul să cutreiere pământul!"

¹¹ Și ei au vorbit Îngerului Domnului, care stătea între mirți, și au zis: "Am cutreierat pământul, și iată că tot pământul este în pace și liniștit!"

¹² Atunci Îngerul Domnului a luat cuvântul, și a zis: "Doamne al oștirilor, până când nu vei avea milă de Ierusalim și de cetățile lui Iuda, pe care Te-ai mâniat în acești șaptezeci de ani?"

¹³ Domnul a răspuns cu vorbe bune, cu vorbe de mângâiere, îngerului care vorbea cu mine.

¹⁴ Și îngerul, care vorbea cu mine, mi-a zis: "Strigă, și zi: Așa vorbește Domnul oștirilor: Sunt plin de o mare gelozie pentru Ierusalim și pentru Sion,

¹⁵ și sunt plin de o mare mânie împotriva neamurilor îngâmfate; căci Mă mâniaseam numai puțin, dar ele au ajutat spre nenorocire.

¹⁶ De aceea așa vorbește Domnul: Mă întorc cu îndurarea către Ierusalim; Casa Mea va fi zidită iarăși în el, și funia de măsurat se va întinde asupra Ierusalimului.

¹⁷ Strigă din nou, și zi: Așa vorbește Domnul oștirilor: Cetățile Mele vor avea iarăși belșug de bunătați, Domnul va mângâia iarăși Sionul, va alege iarăși Ierusalimul."

¹⁸ Am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că erau patru coarne!

¹⁹ Am întrebat îngerul, care vorbea cu mine: "Ce înseamnă coarnele acestea?" Și el mi-a zis: "Acestea sunt coarnele, care au risipit pe Iuda, pe Israel și Ierusalimul."

²⁰ Domnul mi-a arătat patru fierari.

²¹ Eu am întrebat: "Ce vor să facă aceștia?" Și el a zis: "Aceștia vin să sperie coarnele care au risipit pe Iuda, de n-a mai putut ridica nimeni capul; fierarii aceștia au venit să sperie, și să taie coarnele neamurilor care au ridicat cornul împotriva țării lui Iuda, ca să-i risipească locuitorii."

Zaharia 2

¹ Am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că era un om care ținea în mână o funie de măsurat.

² L-am întrebat: "Unde te duci?" Și el mi-a zis: "Mă duc să măsoz Ierusalimul, ca să văd ce lățime și ce lungime are."

³ Și îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, și un alt înger i-a ieșit înaintea.

⁴ El i-a zis: "Aleargă de vorbește tânărului acestuia, și spune-i: Ierusalimul va fi o cetate deschisă, din pricina mulțimii oamenilor și vitelor care vor fi în mijlocul lui;

⁵ Eu însumi - zice Domnul - voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui, și voi fi slava lui în mijlocul lui!

⁶ Fugiți, fugiți din țara de la miază noapte! zice Domnul. Căci v-am împrăștiat în cele patru vânturi ale cerurilor, zice Domnul.

⁷ Scapă, Sioane, tu care locuiești la fiica Babilonului!

⁸ Căci așa vorbește Domnul oștirilor: "După slavă m-a trimis El la neamurile care v-au jefuit; căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui.

⁹ Iată, Îmi ridic mâna împotriva lor, - zice Domnul - și ele vor fi prada celor ce le erau supuși, ca să știți că Domnul oștirilor m-a trimis.

¹⁰ Strigă de veselie și bucură-te, fiica Sionului! Căci iată, Eu vin, și voi locui în mijlocul tău, zice Domnul."

¹¹ "Multe neamuri se vor alipi de Domnul, în ziua aceea, și vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul tău, și vei ști că Domnul oștirilor m-a trimis la tine.

¹² Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul.

¹³ Orice faptură să tacă înaintea Domnului, căci El S-a și sculat din locașul Lui cel sfânt!"

Zaharia 3,1

El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua, stând în picioare înaintea Îngerului Domnului, și pe Satana stând la dreapta lui, ca să-l pârască.

Apoc.12,10

¹⁰ Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului, un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum

plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut.

Exod 3,2-14

¹Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc.

²Moise a zis: "Am să mă întorc să văd ce este această vedenie minunată, și pentru ce nu se mistuie rugul."

³Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; și Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, și a zis: "Moise! Moise!" El a răspuns: "Iată-mă!"

⁴Dumnezeu a zis: "Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțămintele din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt."

⁵Și a adăugat: "Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov." Moise și-a ascuns fața, căci se temea să privească pe Dumnezeu.

⁶Domnul a zis: "Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui; căci îi cunosc durerile.

⁷M-am pogorât ca să-l izbăvesc din mâna Egiptenilor, și să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o țară bună și întinsă, într-o țară unde curge lapte și miere, și anume, în locurile, pe care le locuiesc Canaanii, Hetiții, Amoriții, Fereziții, Heviții și Iebusiții.

⁸Iată că strigătele Israeliților au ajuns până la Mine, și am văzut chinul cu care îi chinuiesc Egiptenii.

⁹Acum, vino, Eu te voi trimite la Faraon, și vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel."

¹⁰Moise a zis lui Dumnezeu: "Cine sunt eu, ca să mă duc la Faraon, și să scot din Egipt pe copiii lui Israel?"

¹¹Dumnezeu a zis: "Eu voi fi negreșit cu tine; și iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veți sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta."

¹²Moise a zis lui Dumnezeu: "Iată, când mă voi duce la copiii lui Israel, și le voi spune: 'Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi'; și mă vor întreba: 'Care este Numele Lui?' ce le voi răspunde?"

¹³Dumnezeu a zis lui Moise: "Eu sunt Cel ce sunt." Și a adăugat: "Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: 'Cel ce se numește 'Eu sunt', m-a trimis la voi.'"

Zaharia 3

El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua, stând în picioare înaintea Îngerului Domnului, și pe Satana stând la dreapta lui, ca să-l pârască.

²Domnul a zis Satanei: "Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?"

³Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului.

⁴Iar Îngerul, luând cuvântul, a zis celor ce erau înaintea Lui: "Dezbrăcați-l de hainele murdare de pe el!" Apoi a zis lui Iosua: "Iată că îndepărtez de la tine nelegiuirea, și te îmbrac cu haine de sărbătoare!"

⁵Eu am zis: "Să i se pună pe cap o mitră curată!" Și i-au pus o mitră curată pe cap, și l-au îmbrăcat în haine, în timp ce Îngerul Domnului stătea acolo.

⁶Îngerul Domnului a făcut lui Iosua următoarea mărturisire:

⁷"Așa vorbește Domnul oștirilor: Dacă vei umbla pe căile Mele și dacă vei păzi poruncile Mele, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici.

⁸Ascultă dar, Iosua, mare preot, tu și tovarășii tăi de slujbă, care stau înaintea ta - căci aceștia sunt niște oameni care vor sluji ca semne. - Iată, voi aduce pe Robul Meu, Odrasla.

⁹Căci iată că numai spre piatra aceasta pe care am pus-o înaintea lui Iosua, sunt îndreptați șapte ochi; iată, Eu însumi voi săpa ce trebuie săpat pe ea, zice Domnul oștirilor; și într-o singură zi, voi înlătura nelegiuirea țării acesteia.

¹⁰În ziua aceea, - zice Domnul oștirilor, - vă veți pofti unii pe alții sub viță și sub smochin."

Efeseni 2,8-10

☞ Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu.

☞ Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

☞ Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.

Ioan 14,15

☞ Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele

Romani 6,1-4

☞ Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul?

☞ Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?

☞ Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

☞ Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

st10 Hainele noi ale fiului risipitor

Luca 15,11

☞ El a mai zis: "Un om avea doi fii

Gen 4,1-8

☞ Adam s-a împreunat cu nevasta sa Eva; ea a rămas însărcinată, și a născut pe Cain. Și a zis: "Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!"

☞ A mai născut și pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar.

☞ După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare din roadele pământului.

☞ Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor.

☞ Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui;

☞ dar spre Cain și spre jertfa lui, n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare, și i s-a posomorât fața.

☞ Și Domnul a zis lui Cain: "Pentru ce te-ai mâniat, și pentru ce ți s-a posomorât fața?

☞ Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pânzește la ușă; dorința

lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești."

⁴Însă Cain a zis fratelui său Abel: "Haidem să ieșim la câmp." Dar pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel, și l-a omorât

Gen 25, 24-34

²⁴S-au împlinit zilele când avea să nască; și iată că în pântecul ei erau doi gemeni.

²⁵Cel dintâi a ieșit roșu de tot: ca o manta de păr, și de aceea i-au pus numele Esau.

²⁶Apoi a ieșit fratele său, care ținea cu mâna de călcâi pe Esau; și de aceea i-au pus numele Iacov. Isaac era în vârstă de șaizeci de ani, când s-au născut ei.

²⁷Băieții aceștia s-au făcut mari. Esau a ajuns un vânător îndemânat, un om care își petrecea vremea mai mult pe câmp; dar Iacov era un om liniștit, care stătea acasă în corturi.

²⁸Isaac iubea pe Esau, pentru că mânca din vânatul lui; Rebeca însă iubea mai mult pe Iacov.

²⁹Odată, pe când fierbea Iacov o ciorbă, Esau s-a întors de la câmp, rupt de oboseală.

³⁰Și Esau a zis lui Iacov: "Dă-mi, te rog, să mănânc din ciorba aceasta roșiatică, fiindcă sunt rupt de oboseală." Pentru aceea s-a dat lui Esau numele Edom.

³¹Iacov a zis: "Vinde-mi azi dreptul tău de întâi născut!"

³²Esau a răspuns: "Iată-mă, sunt pe moarte; la ce-mi slujește dreptul acesta de întâi născut?"

³³Și Iacov a zis: "Jură-mi întâi." Esau i-a jurat, și astfel și-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacov.

³⁴Atunci Iacov a dat lui Esau pâine și ciorbă de linte. El a mâncat și a băut; apoi s-a sculat și a plecat. Astfel și-a nesocotit Esau dreptul de întâi născut.

Luca 15.12

¹²Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea.

Luca 15,13-19

¹³Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul, și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată.

¹⁴După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.

¹⁵Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.

¹⁶Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele, pe care le mâncau porcii, dar nu i le da nimeni.

¹⁷Și-a venit în fire, și a zis: „Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici!”

¹⁸Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta,

¹⁹și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.”

Luca 15.4-10

⁴"Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz, și se duce după cea pierdută, până când o găsește?"

⁵După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri;

⁶și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi, și le zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.”

⁷Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.

⁸Sau care femeie, dacă are zece lei (Grecește: drahme.) de argint, și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa, și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește?

⁹După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei, și zice: ,Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul, pe care-l pierdusem.'

¹⁰Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește."

Ioan 11.9.10

⁹Isus a răspuns: "Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua nu se poticnește, pentru că vede lumina lumii acesteia;

¹⁰dar dacă umblă noaptea, se poticnește, pentru că n-are lumina în el."

Luca 5.1-2

¹Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu,

²Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejele.

Luca 15,20-24

²⁰Și s-a sculat, și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui, și l-a sărutat mult.

²¹Fiul i-a zis: ,Tată, am păcătuțit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.'

²²Dar tatăl a zis robilor săi: ,Aduceți repede haina cea mai bună, și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget, și încălțăminte în picioare.

²³Aduceți vițelul cel îngrășat, și tăiați-l. Să mâncăm și să ne înveselim;

²⁴căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.' Și au început să se înveselească.

Ier. 31.17-20

¹⁷Este nădejde pentru urmașii tăi, zice Domnul; copiii tăi se vor întoarce în ținutul lor!

¹⁸Aud pe Efraim bocindu-se: ,M-ai pedepsit, și am fost pedepsit, ca un junc nedepins la jug; întoarce-mă Tu, și mă voi întoarce, căci Tu ești Domnul, Dumnezeul meu!

¹⁹După ce m-am întors, m-am căit; și după ce mi-am recunoscut greșelile, mă bat pe pulpă; sunt rușinat și roșu de rușine, căci port ocară tinereții mele.' -

²⁰Îmi este Efraim un fiu scump, un copil iubit de Mine?' ,Căci când vorbesc de el, Îmi aduc aminte cu gingășie de el, de aceea Îmi arde inima în Mine pentru el, și voi avea milă negreșit de el, zice Domnul.

Luca 15,24

²⁴căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.' Și au început să se înveselească.

Matei 21

Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici,

și le-a zis: "Duceți-vă în satul dinaintea voastră: în el veți găsi îndată o măgăriță legată, și un măgaruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine.

Ⓝ Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei. Și îndată îi va trimite."

Ⓞ Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin proorocul, care zice:

Ⓟ "Spuneți fiicei Sionului: ,Iată, Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgaruș, mânzul unei măgărițe."

Ⓠ Ucenicii s-au dus, și au făcut cum le poruncise Isus.

Ⓡ Au adus măgărița și măgarușul, și-au pus hainele peste ei, și El a șezut deasupra.

Ⓢ Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri din copaci, și le presărau pe drum.

Ⓣ Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și cele ce veneau în urmă, strigau: "Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile prea înalte!"

Ⓤ Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare, și fiecare zicea: "Cine este acesta?"

Ⓥ "Este Isus, Proorocul, din Nazaretul Galileii", răspundeau noroadele.

Ⓦ Isus a intrat în Templul lui Dumnezeu. A dat afară pe toți cei ce vindeau și cumpărau în Templu, a

răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor ce vindeau porumbei,

¹³și le-a zis: "Este scris: 'Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.' Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari."

¹⁴Niște orbi și șchiopi au venit la El în Templu, și El i-a vindecat.

¹⁵Dar preoții cei mai de seamă și cărturarii, când au văzut minunile pe care le făcea, și pe copii strigând în Templu și zicând: "Osana, Fiul lui David!" s-au umplut de mânie.

¹⁶Și i-au zis: "Auzi ce zic aceștia?" "Da", le-a răspuns Isus. "Oare n-ați citit niciodată cuvintele acestea: 'Tu ai scos laude din gura pruncilor și din gura celor ce sug?'"

¹⁷Și, lăsându-i, a ieșit afară din cetate, și S-a îndreptat spre Betania, și a mas acolo.

¹⁸Dimineața, pe când Se întorcea în cetate, l-a fost foame.

¹⁹A văzut un smochin lângă drum, și S-a apropiat de el; dar n-a găsit decât frunze, și i-a zis: "De acum încolo în veac să nu mai dea rod din tine!" Și pe dată smochinul s-a uscat.

²⁰Ucenicii, când au văzut acest lucru, s-au mirat, și au zis: "Cum de s-a uscat smochinul acesta într-o clipă?"

²¹Drept răspuns, Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că, dacă veți avea credință și nu vă veți îndoii, veți face nu numai ce s-a făcut smochinului acestuia; ci chiar dacă ați zice muntelui acestuia: 'Ridică-te de aici, și aruncă-te în mare', se va face.

²²Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.

²³Isus S-a dus în Templu; și, pe când învăța norodul, au venit la El preoții cei mai de seamă și bătrânii norodului, și i-au zis: "Cu ce putere faci Tu lucrurile acestea, și cine Ți-a dat puterea aceasta?"

²⁴Drept răspuns, Isus le-a zis: "Vă voi pune și Eu o întrebare; și dacă-Mi veți răspunde la ea, vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.

²⁵Botezul lui Ioan de unde venea? Din cer, sau de la oameni?" Dar ei vorbeau între ei și ziceau: "Dacă vom răspunde: 'Din cer', ne va spune: 'Atunci de ce nu l-ați crezut?'"

²⁶Și dacă vom răspunde: 'De la oameni', ne temem de norod, pentru că toți socotesc pe Ioan drept prooroc."

²⁷Atunci au răspuns lui Isus: "Nu știm!" Și El, la rândul Lui, le-a zis: "Nici Eu nu vă voi spune cu ce putere fac aceste lucruri.

²⁸Ce credeți? Un om avea doi feciori; și s-a dus la cel dintâi, și i-a zis: 'Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!'

²⁹'Nu vreau', i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău, și s-a dus.

³⁰S-a dus și la celălalt, și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: 'Mă duc, doamne!' Și nu s-a dus.

³¹Care din amândoi a făcut voia tatălui său?" "Cel dintâi", au răspuns ei. Și Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.

³²Fiindcă Ioan a venit la voi umblând în calea neprihănilor, și nu l-ați crezut. Dar vameșii și curvele l-au crezut: și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit în urmă ca să-l credeți.

³³Ascultați o altă pildă. Era un om, un gospodar, care a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn. Apoi a dat-o unor vieri, și a plecat în altă țară.

³⁴Când a venit vremea roadelor, a trimis pe robii săi la vieri, ca să ia partea lui de rod.

³⁵Vierii au pus mâna pe robii lui, și pe unul l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu piatră.

³⁶A mai trimis alți robi, mai mulți decât cei dintâi; și vierii i-au primit la fel.

³⁷La urmă, a trimis la ei pe fiul său, zicând: 'Vor primi cu cinste pe fiul meu!'

³⁸Dar vierii, când au văzut pe fiul, au zis între ei: 'Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm și să punem stăpânire pe moștenirea lui.'

³⁹Și au pus mâna pe el, l-au scos afară din vie și l-au omorât.

⁴⁰Acum, când va veni stăpânul viei, ce va face el vierilor acelorora?

⁴¹Ei l-au răspuns: "Pe ticăloșii aceia ticălos îi va pierde, și via o va da altor vieri, care-i vor da roadele la vremea lor."

⁴²Isus le-a zis: "N-ați citit niciodată în Scripturi că: 'Piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului; Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?'"

⁴³De aceea, vă spun că Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi, și va fi dată unui neam, care va aduce roadele cuvenite.

⁴⁴Cine va cădea peste piatra aceasta, va fi zdrobit de ea; iar pe acela peste care va cădea ea, îl va spulbera."

⁴⁵După ce au auzit pildele Lui, preoții cei mai de seamă și Fariseii au înțeles că Isus vorbește despre ei,

⁴⁶și căutau să-L prindă; dar se temeau de noroade, pentru că ele îl socoteau drept prooroc.

Matei 22

Isus a luat cuvântul, și le-a vorbit iarăși în pilde. Și a zis:

²"Împărăția cerurilor se aseamănă cu un împărat, care a făcut nuntă fiului său.

³A trimis pe robii săi să cheme pe cei poftiți la nuntă; dar ei n-au vrut să vină.

⁴A trimis iarăși alți robi, și le-a zis: „Spuneți celor poftiți: „Iată că am gătit ospățul meu; juncii și vitele mele cele îngrășate au fost tăiate; toate sunt gata, veniți la nuntă.”

⁵Dar ei, fără să le pese de poftirea lui, au plecat: unul la holda lui, și altul la negustoria lui.

⁶Ceialți au pus mâna pe robi, și-au bătut joc de ei, și i-au omorât.

⁷Când a auzit împăratul s-a mâniat; a trimis oștile sale, a nimicit pe ucigașii aceia, și le-a ars cetatea.

⁸Atunci a zis robilor săi: „Nunta este gata; dar cei poftiți n-au fost vrednici de ea.

⁹Duceți-vă dar la răspântiile drumurilor, și chemați la nuntă pe toți aceia pe care-i veți găsi.”

¹⁰Robii au ieșit la răspântii, au strâns pe toți pe care i-au găsit, și buni și răi, și odaia ospățului de nuntă s-a umplut de oaspeți.

¹¹Împăratul a intrat să-și vadă oaspeții; și a zărit acolo pe un om, care nu era îmbrăcat în haina de nuntă.

¹²„Prietene”, i-a zis el, „cum ai intrat aici fără să ai haină de nuntă?” Omul acela a amuțit.

¹³Atunci împăratul a zis slujitorilor săi: „Legați-i mâinile și picioarele, și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

¹⁴„Căci mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși.”

¹⁵Atunci Fariseii s-au dus și s-au sfătuit cum să prindă pe Isus cu vorba.

¹⁶Au trimis la El pe ucenicii lor împreună cu Irodianii, care l-au zis: „Învățătorule, știm că ești adevărat, și că înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr, fără să-Ți pese de nimeni, pentru că nu cauți la fața oamenilor.

¹⁷Spune-ne dar, ce crezi? Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?”

¹⁸Isus, care le cunoștea vicleșugul, a răspuns: „Pentru ce Mă ispițiți, fățarnicilor?”

¹⁹Arătați-Mi banul birului.” Și ei l-au adus un ban (Grecește: dinar.).

²⁰El i-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sunt?”

²¹„Ale Cezarului”, l-au răspuns ei. Atunci El le-a zis: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!”

²²Mirați de cuvintele acestea, ei l-au lăsat, și au plecat.”

²³În aceeași zi, au venit la Isus Saducheii, care zic că nu este înviere. Ei l-au pus următoarea întrebare:

²⁴„Învățătorule, Moise a zis: „Dacă moare cineva fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta fratelui său, și să-i ridice urmaș.”

²⁵Erau dar la noi șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit; și, fiindcă n-avea copii, a lăsat fratelui său pe nevasta lui.

²⁶Tot așa și al doilea, și al treilea, până la al șaptelea.

²⁷La urmă, după ei toți, a murit și femeia.

²⁸La înviere, nevasta căruia din cei șapte va fi ea? Fiindcă toți au avut-o de nevastă.

²⁹Drept răspuns, Isus le-a zis: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

³⁰Căci la înviere, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer.

³¹Cât privește învierea morților, oare n-ați citit ce vi s-a spus de Dumnezeu, când zice:

³²„Eu sunt Dumnezeu lui Avraam, Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacov?” Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți ci al celor vii.”

³³Noroadele, care ascultau, au rămas uimite de învățătura lui Isus.

³⁴Când au auzit Fariseii că Isus a astupat gura Saducheilor, s-au strâns la un loc.

³⁵Și unul din ei, un învățător al Legii, ca să-l ispitească, l-a pus întrebarea următoare:

³⁶„Învățătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?”

³⁷Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, și cu tot cugetul tău.”

³⁸„Aceasta este cea dintâi, și cea mai mare poruncă.

³⁹Iar a doua, asemenea ei, este: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.”

⁴⁰În aceste două porunci se cuprinde toată Legea și Proorocii.”

⁴¹Pe când erau strânși la un loc Fariseii, Isus i-a întrebat:

⁴²Ce credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?” „Al lui David”, l-au răspuns ei.

⁴³Și Isus le-a zis: „Cum atunci David, fiind insuflat de Duhul, Îl numește Domn, când zice:

⁴⁴„Domnul a zis Domnului Meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale?”

⁴⁵Deci, dacă David Îl numește Domn, cum este El fiul lui?”

⁴⁶Nimeni nu l-a putut răspunde un cuvânt. Și, din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-l mai pună întrebări.

Rom. 14,10

¹⁰Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

Evrei 10,30

²⁰pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său:

Ecles.12,14

¹⁴Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

Daniel 7,9-10

⁹Mă uitam la aceste lucruri, până când s-au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbătrânit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flăcări de foc, și roțile Lui ca un foc aprins.

¹⁰Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

1 Cor. 4,5

⁵De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric, și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu

St 12 Alte simboluri din domeniul vestimentar

Marcu 5,24-34

²⁴Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea.

²⁵Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge.

²⁶Ea suferise mult de la mulți doctori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nici o ușurare; ba încă îi era mai rău.

²⁷A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, și s-a atins de haina Lui.

²⁸Căci își zicea ea: "Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui."

²⁹Și îndată, a secăt izvorul sângelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s-a tămăduit de boală.

³⁰Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: "Cine s-a atins de hainele Mele?"

³¹Ucenicii l-au zis: "Vezi că mulțimea Te îmbulzește, și mai zici: "Cine s-a atins de Mine?"

³²El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

³³Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui, și l-a spus tot adevărul.

³⁴Dar Isus i-a zis: "Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta."

Luca 8, 43-48

⁴³Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sânge; ea își cheltuisese toată averea cu doctorii, fără s-o fi putut vindeca vreunul.

⁴⁴Ea s-a apropiat pe dinapoi, și s-a atins de poala hainei lui Isus. Îndată, scurgerea de sânge s-a oprit.

⁴⁵Și Isus a zis: "Cine s-a atins de Mine?" Fiindcă toți tăgăduiau, Petru și cei ce erau cu El, au zis: "Învățătorule, noroadale Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: 'Cine s-a atins de Mine?'"

⁴⁶Dar Isus a răspuns: "S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit din Mine o putere."

⁴⁷Femeia, când s-a văzut dată de gol, a venit tremurând, s-a aruncat jos înaintea Lui, și a spus în fața întregului norod, din ce pricină se atinsese de El, și cum fusese vindecată numaiedecât.

⁴⁸Isus i-a zis: "Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit, du-te în pace."

Marcu 5,30.33.34

³⁰Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcându-Se spre mulțime, a zis: "Cine s-a atins de hainele Mele?"

³³Femeia, înfricoșată și tremurând, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s-a aruncat la picioarele Lui, și l-a spus tot adevărul.

³⁴Dar Isus i-a zis: "Fiică, credința ta te-a mântuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta."

Matei 20,20-28

²⁰Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei, și l s-a închinat, vrând să-l facă o cerere.

²¹El a întrebat-o: "Ce vrei?" "Poruncește", l-a zis ea, "ca, în Împărăția Ta acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta."

²²Drept răspuns Isus a zis: "Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu, și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?" "Putem", l-au zis ei.

²³Și El le-a răspuns: "Este adevărat că veți bea paharul Meu, și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu: dar a șede la dreapta și la stânga Mea, nu atârnă de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu."

²⁴Cei zece, când au auzit, s-au mâniat pe cei doi frați.

²⁵Isus i-a chemat, și le-a zis: "Știți că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.

²⁶Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;

²⁷și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să vă fie rob.

²⁸Pentru că nici Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți."

Ioan 13,1-16

Înainte de praznicul Paștelor, Isus, ca Cel care știa că l-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl și fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

²În timpul cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-l vândă,

³Isus, fiindcă știa că Tatăl lî dăduse toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce,

⁴S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar, și S-a încins cu el.
⁵Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor, și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins.
⁶A venit deci la Simon Petru. Și Petru I-a zis: "Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?"
⁷Drept răspuns, Isus i-a zis: "Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea."
⁸Petru I-a zis: "Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!" Isus i-a răspuns: "Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine."
⁹"Doamne", I-a zis Simon Petru, "nu numai picioarele, dar și mâinile și capul!"
¹⁰Isus i-a zis: "Cine s-a scaldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot; și voi sunteți curați, dar nu toți."
¹¹Căci știa pe cel ce avea să-l vândă; de aceea a zis: "Nu sunteți toți curați."
¹²După ce le-a spălat picioarele, și-a luat hainele, S-a așezat iarăși la masă și le-a zis: "Înțelegeți voi ce v-am făcut Eu?"
¹³Voi Mă numiți, Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt.
¹⁴Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora.
¹⁵Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.
¹⁶Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis.

Lev. 21,10

¹⁰Preotul care este mare preot între frații lui, pe capul căruia a fost turnat untdelemnul pentru ungere, și care a fost închinat în slujba Domnului și îmbrăcat în veșminte sfințite, să nu-și descopere capul, și să nu-și sfâșie veșmintele.

Matei 26,59-68

⁵⁹Preoții cei mai de seamă, bătrânii și tot Soborul căutau vreo mărturie mincinoasă împotriva lui Isus, ca să-L poată omorî.
⁶⁰Dar n-au găsit nici una, măcar că s-au înfățișat mulți martori mincinoși. La urmă au venit doi,
⁶¹și au spus: Acesta a zis: "Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile."
⁶²Marele preot s-a sculat în picioare, și I-a zis: "Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?"
⁶³Isus tăcea. Și marele preot a luat cuvântul și I-a zis: "Te jur, pe Dumnezeul cel viu, să ne spui dacă ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu."
⁶⁴"Da", i-a răspuns Isus, "sunt! "Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu, și venind pe norii cerului."
⁶⁵Atunci marele preot și-a rupt hainele, și a zis: "A hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată că acum ați auzit hula Lui.
⁶⁶Ce credeți?" Ei au răspuns: "Este vinovat să fie pedepsit cu moartea."
⁶⁷Atunci L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii, și L-au palmuit,
⁶⁸zicând: "Hristoase, procește-ne - cine Te-a lovit?"

Marcu 15,38

³⁸Perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două de sus până jos.

Evrei 8,1

Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot, care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri,

Matei 27,27-29

²⁷Ostașii dregătorului au dus pe Isus în pretoriu, și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor.

²⁸L-au dezbrăcat de hainele Lui, și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie.

²⁹Au împletit o cunună de spini, pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!"

Marcu 15,17-20

¹⁷L-au îmbrăcat într-o haină de purpură, au împletit o cunună de spini, și l-au pus-o pe cap.

¹⁸Apoi au început să-l ureze, și să zică: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!"

¹⁹Și-l loveau în cap cu o trestie, îl scuipau, îngenuncheau și l se închinau.

²⁰După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina de purpură, L-au îmbrăcat în hainele Lui, și L-au dus să-l răstignească.

Luca 23,10-11

¹⁰Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau acolo, și-l pârau cu înfierbântare.

¹¹Irod, cu ostașii lui de pază, se purtau cu El cu dispreț; și, după ce și-a bătut joc de El, și L-a îmbrăcat cu o haină strălucitoare, L-a trimis înapoi la Pilat.

Matei 27,35

³⁵După ce L-au răstignit, l-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorți, pentru ca să se îplinească ce fusese vestit prin proorocul care zice: "Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți."

Ioan 19,23-24

²³Ostașii, după ce au răstignit pe Isus, l-au luat hainele, și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare ostaș. l-au luat și cămașa, care n-avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură țesătură de sus până jos.

²⁴Și au zis între ei: "Să n-o sfâșiem, ci să tragem la sorți a cui să fie." Aceasta s-a întâmplat ca să se îplinească Scriptura, care zice: "Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți." Iată ce au făcut ostașii.

Ps 22,18

¹⁸Își împart hainele mele între ei, și trag la sorț pentru cămașa mea.

st13 Imbracati in Domnul Isus Hristos

Gal 3,26-29

²⁶Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credința în Hristos Isus.

²⁷Toți care ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.

²⁸Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.

²⁹Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți "sămânța" lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

Rom 6,1-6

! Ce vom zice dar? Să păcătuim mereu, ca să se înmulțească harul?

! Nicidecum! Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în păcat?

! Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

! Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

⁵În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.

⁶Știm bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui, în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului;

Rom 13

Citeste din Biblie

Col 1,1-10

¹Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei,

²către sfinții și frații credincioși în Hristos, care sunt în Colose: Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos.

³Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci ne rugăm neîncetat pentru voi,

⁴și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus, și despre dragostea, pe care o aveți față de toți sfinții,

⁵din pricina nădejzii care vă așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei,

⁶care a ajuns până la voi și este în toată lumea, unde dă roade și merge crescând, ca și între voi. Și aceasta, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu, în adevăr,

⁷cum ați învățat de la Epafros, preaiubitul nostru tovarăș de slujbă. El este un credincios slujitor al lui Hristos pentru voi,

⁸și ne-a vorbit despre dragostea voastră în Duhul.

⁹De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi, și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească;

¹⁰pentru ca astfel să vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-l fiți plăcuți în orice lucru: aducând roade în tot felul de fapte bune, și crescând în cunoștința lui Dumnezeu:

Ef 4,22-24

²²cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;

²³și să vă înnoiți în duhul minții voastre,

²⁴și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.

Col.3,10

¹⁰și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut.

1 Cor. 15, 49-55

⁴⁹Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.

⁵⁰Ce spun eu, fraților, este că nu poate carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu; și că, putrezirea nu poate moșteni neputrezirea.

⁵¹Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați,

⁵²într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia

nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

⁵³Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

⁵⁴Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință.

⁵⁵Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?"

2 Cor. 5,1-4

Știm, în adevăr, că, dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă, care nu este făcută de mână ci este veșnică.

Și gemem în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu locașul nostru ceresc, negreșit dacă atunci când vom fi îmbrăcați nu vom fi găsiți dezbrăcați de el.

Chiar în cortul acesta deci, gemem apăsați; nu că dorim să fim dezbrăcați de trupul acesta, ci să fim îmbrăcați cu trupul celălalt peste acesta, pentru ca ce este muritor în noi, să fie înghițit de viață.